

בבית המשפט העליון

בשבתו כבית המשפט הגבוה לצדק

בית המשפט העליון

בג"ץ 2880/06

קאדרי נ. מפקד כוחות צה"ל באיו"ש

תאריך הגשה: 02/04/06

העותר:

קאדרי, ת"ז _____

עציר מנהלי במתקן הכליאה קציעות

ע"י ב"כ עו"ד תמר פלג שריק (מ.ר. 11899)

מהמוקד להגנת הפרט

רחוב התנאים 12, תל אביב 69209

טל': 03-6421859, 050-7308199, פקס: 03-7440621

נגד

המשיבים:

1. מפקד כוחות צה"ל באיו"ש

2. שופט בית המשפט הצבאי לערעורים

ע"י פרקליטות המדינה

עתירה למתן צו על תנאי

מוגשת בזאת עתירה למתן צו על תנאי המופנית את המשיבים והמורה להם לבוא ליתן טעם מדוע לא ישחררו את העותר ממעצרו המנהלי.

בקשה להורות על דיון דחוף

העותר נתון במעצר מיום 20 ביולי 2001, כשמעצרו המנהלי מוארך מפעם לפעם. צו המעצר הנוכחי, שהוצא לתקופה של שלושה חודשים יפוג ביום 27 במאי 2006 עת תגיע תקופת המעצר המנהלי ארבע שנים ועשרה חודשים. אשר על כן מתבקש בית המשפט הנכבד להורות על דיון דחוף בעתירה.

בקשה להורות על זימון העותר

בית המשפט הנכבד מתבקש בזאת להורות על זימונו של העותר, הכלוא בכלא קציעות, לדיון בעתירתו.

מהות העתירה

העותר נעצר לחקירה ביום 20 ביוני 2001 ומשהכחיש את החשדות שהועלו נגדו הוצא נגדו, ביום 30 ביולי 2001, צו מעצר מנהלי. במשך שנות מעצרו הארוכות ועד עצם היום הזה, לא נחקרו

החשדות שבגינם הוא נתון במעצר מנהלי זה, ולא נעשה מאמץ כדי לטהרו מהם או לבססם על ראיות גלויות ולהעמידו לדין.
יתרה מזו. אומנם פעמיים, לפני כשנתיים וחצי, הורה שופט ערכאת הערעורים הצבאית על קיצור (מהותי) של מעצרו של העותר, ברם הוא לא שוחרר ומעצרו המנהלי הוארך. ומאותה עת הולכות החלטות השופטים ומחמירות עמו. זאת חרף פסק הדין, אשר נתן בימ"ש נכבד זה בדצמבר 2004 בעתירת העותר, אשר עורר בלבו תקוות שחרור.
בנסיבות אלה מבקש העותר סעד מידי בית משפט נכבד זה.

ואלה נימוקי העתירה

1. העותר, יליד 1969, תושב שכס, שוחרר ממאסר בנובמבר 2000. בשבעת חודשי חירותו, עבד לפרנסתו כמוכר גלידה באזור שכס ולמד באוניברסיטה. שלושה שבועות לפני מעצר הנוכחי, בראשית יוני 2001, נשא אישה.

2. מעצרו הממושך ללא אח ודוגמא בימים אלה מתבסס על חומר מודיעיני חסוי בלבד.

3. ביום 13.12.04, בעתירתו של העותר, פסק בית משפט נכבד זה מפי כבוד השופט א.

פרוקצ'יה:

"...אין מקום להתערב בהחלטת הרשויות המוסמכות להותיר את העותר במעצר מינהלי נכון לעת זו.

עם זאת, רושמים אנו לפנינו את הודעת המדינה לפיה לקראת פקיעת צו המעצר הנוכחי במרץ 2005, היא תשקול ותעריך מחדש את הראיות כנגד העותר. אורכה החריג של תקופת מעצרו החל ב-20.6.01 ישמש שיקול בעל משקל בין יתר השיקולים שיילקחו בחשבון לצורך ההחלטה בדבר המשך המעצר. כן רשמנו לפנינו את הודעת המדינה לפיה, אם תתגלנה ראיות חדשות שתאפשרנה העברת עניינו של העותר להליך פלילי היא תיתן בכל מקרה עדיפות לפעולה באפיק זה על פני המשך החזקת העותר במעצר מנהלי. יש להניח כי מכלול השיקולים והאיזונים המתחייבים לצורך נקיטה באמצעי החריג של המעצר המנהלי יישקלו גם להבא, כשברקע קו הפעולה שיינקט תעמוד תכלית המעצר להגן על ביטחון הציבור והצורך להקפיד על מידתיות האמצעים הננקטים לשם כך אל מול זכויות העצור כאדם, לצאת לחופשי"
ככל שעותר יכול להעריך, לא ניכר חותמו של פסק דין זה על מעשי הרשויות הנוגעות בדבר.
פסק הדין נספח ומסומן 1/ע

4. במרוצת שנת מעצרו האחרונה של העותר הוארך מעצרו המנהלי בצווי מעצר שתוקפם לתקופות של 4 או 3 חודשים. צווים אלה אושרו על ידי שופטי הערכאה הראשונה והערעורים אשר הגיש העותר נדחו.

נספחים צו שתוקפו מיום 1.3.05 עד יום 30.6.05 המסומן 2/ע
וצו שתוקפו מיום 28.2.05 עד יום 27.5.06 המסומן 2/ע א

5. ביום 20 לפברואר 2005 הוצא נגד העותר צו שתוקפו מיום 1.3.05 עד יום 30.6.05 (ע"א הני"ל). בהחלטה בביקורת השיפוטית מיום 5.3.05 כתב השופט הצבאי הנכבד רס"ן רונן עצמון: "בענייניו של העצור הוסיף להתקבל מידע חדש גם כשהעצור היה מצוי בין כותלי הכלא, ומידע זה מלמד על המשך הקשר בין העצור לבין פעילי תשתית טרור של החמאס. ממכלול המידע שהוצג בפני עולה, כי העצור בעל מעמד בכיר ביותר בארגון חמאס, ומעמדו היווה אחד הגורמים שאפשרו הקמת תשתית חבלנית פעילה ומסוכנת שרשמה לחובתה מספר רב של פיגועים. לפי חוות דעת של גורמי הביטחון מעמדו של העצור, ניסיונו והידע שלו עשויים לשמש לשיקום פעילותה של תשתית החמאס באזור, אם ישוחרר העצור בימים אלה" ההחלטה נספחת ומסומנת ע/3

6. ערעורו של העותר על ההחלטה הני"ל נדחה. שופט ערכאת הערעורים הצבאית הנכבד סא"ל צבי לקח נתן בהחלטתו גיבוי להחלטת כבוד השופט קמא. וכך כתב השופט הנכבד בהתייחסו לחומר החסוי: "...די אם אומר שמידע זה מוצלב ומהימן המצביע על כך שהמערער לא נטש את פעילותו בארגון החמאס, וממשיך לפעול במסגרת ארגון זה גם כיום. בהתחשב במאפייני פעילותו של המערער לפני מעצרו ולנוכח פעילותו לאחר מעצרו ומעמדו באופו ארגון, הרי מתבקשת המסקנה כי חרף התקופה הארוכה בה נתון הוא במאסר, לא נטש את דרך הטרור ואין מנוס מלראות אותו כפעיל חמאס אשר אם ישוחרר יסכן את ביטחון האזור" ההחלטה בערעור הני"ל נספחת ומסומנת ע/4

7. החלטות השופטים שישבו בביקורות השיפוטיות ובערעורים מאז ועד עתה היו דומות. העותר ביקש פעמים רבות מהשופטים הנכבדים להשתמש בסמכותם ולעיין בחומר המקורי, העונה על ההגדרה של הראיה הטובה ביותר, כגון הקלטות או, לפחות תמלילים רלוונטיים, אם ישנם כאלה. למיטב הבנתו של המערער, מבוקשו לא ניתן לו. בהקשר זה מופנה בית המשפט הנכבד אל: בג"ץ 4400/98 ברהם נ' שופט משפטאי ואח', פ"ד נ"ב(5), 337, בג"ץ 11064/05 ג'מאל אבו אלג'דאיל הנספח ומסומן ע/5.

8. העותר חוזר ומכחיש נמרצות את המיוחס לו על ידי השופטים הנכבדים בהסתמך על החומר המודיעיני החסוי, חלקו מלפני חמש שנים ויותר.

9. העותר הביא לידיעת השופטים הצבאים הנכבדים, שהוא אכן עומד בקשרים עם אנשים שונים מחוץ לכלא. אפשר שחלקם בעלי עבר בטחוני או פעילי חמאס. אך מאידך גיסא, ורק לכך חשיבות לענייננו, המגיעים שלו עמם אינם בעלי תוכן ביטחוני ולא נשקפת מקשריו אלה סכנה לביטחון האזור.

10. לעותר שאלות רבות אותן הפנה לשופטים הנכבדים ועתה הוא שוטח אותן בפני בית משפט נכבד זה ומבקשו לדרוש מגורמי הביטחון תשובות מפורטות ומבוססות ככל שיוכלו עליהן:

האומנם התווסף חומר בטחוני שלילי משמעותי אחרי החלטת בג"ץ בעתירתו של העותר? ואם לא כן, כפי שסבור העותר, הכיצד ניתן להסביר את הארכות המעצר ואת אישורי הצווים על ידי השופטים הצבאיים ואת נימוקיהם? הייתכן שמידע, שהצטבר במשך חודשים אחדים לפני חמש שנים ויותר, לא איבד מכוח חיזוי סכנה עתידית? הייתכן שמידת מעורבותו, מיומנותו, השפעתו, מסירותו וכו' כמתואר בחומר החסוי מהימים ההם עודם בעינם? איזו פעילות בעלת משמעות לחיזוי הסכנה העתידית יש, יכולה להיות, ל"פעילותו בכלא"? מה טיבו של הקשר המיוחד לעותר עם אנשים שמחוץ לכלא? האומנם היו לקשרים האלה השלכות על הנעשה מחוץ לכלא? הכיצד יתכן להמשיך ולבסס מעצרו המנהלי במשך שנים כה רבות על חומר חסוי, מבלי שנתקבלה ולו אמרה גלויה אחת. האין מצב דברים זה פוגע באשיות מעצרו המנהלי, ממוטט את בסיסו. באיזו דרך-פלא נשמר מעמדו "הבכיר מאד" בחמאס, כנטען, במשך השנים הרבות חרף מעצרו? במהלך מעצרו המנהלי נעצרו מנהלית בכירי חמאס ששותרו לביתם. במה חריגותו של העותר בעיני השב"כ? כיצד, כנטען, מעמדו היווה אחד הגורמים שאפשרו הקמת תשתית חבלנית פעילה ומסוכנת? מהו הקשר הממשי, כנטען, בינו לבין הפיגועים שתשתית זו ביצעה? באלו פיגועים ספציפיים מדובר? מה משקלם בהארכות המעצר של התפוכות בשטח, באיו"ש ובפרט בשכם, שאין לעותר שליטה עליהן?

11. תיאורו של העותר בהחלטות שופטים, בעת האחרונה, המבוסס על מסרים מאת השב"כ, דומה יותר לדמות של רמבו הכל יכול, מאשר לדמות אדם בשר ודם, עציר מנהלי מזה קרוב לחמש שנים.

12 העותר חוזר ומצהיר - ואין מאמינים לו - שהוא מבקש להשתחרר לא על מנת לפנות לפעילות חבלנית או אחרת המסכנת את בטחון האזור, אלא כדי להתחיל בחיים נורמאליים ככל הניתן. ובראש וראשונה כדי לחדש, לבסס ולהרחיב את זוגיותו שבאה לעולם ימים מעטים לפני מעצרו אשר שם לה קץ לשנים ארוכות.

13. העותר פונה לבית משפט נכבד זה, כשהוא שקוע ביאוש ואובדן תקווה, פרי ניסיונו בערכאות.

14. מתוך ערעורו על צו מעצרו המנהלי הקודם :

"המערער מבין ואף יודע -

שהארכות מעצרו אינן נובעות ממעשיו שלו או מנסיבות שבשליטתו ; שאין ביכולתו לשכנע את שופטיו, בהם כבוד השופט קמא, בנימוקים משפטיים, כי אין הם מטים אוזן לנימוקים אלה ;

שבהחלטות השופטים, בהן החלטת כבוד השופט קמא, כעולה מלשונן, נסמכות באופו בלעדי על "חומר מודיעיני" ועל "ההערכות" שהשב"כ מציג בפניהם ;

בנסיבות אלה חש המערער כמי שנידון למעצר עולם, והוא חסר אונים בפני גזר דין זה : אין בפי המערער טענות אשר טרם טען".

15. להלן הטענות, אשר העלה העותר בפני שופט ערכאת הערעורים הצבאית שישב בדין על צו מעצרו הנוכחי:
"מעצרו המנהלי הפך [ברצות השנים] לעונשי;
מעצרו המנהלי איננו נובע משיקולי ביטחון, שכן אין בידי הרשויות ראיות מנהליות להוכיח את ההפך, דהינו - את מסוכנותו של המערער אם ישוחרר";
המערער מאמין שמעצרו המנהלי מעוגן, בפרט לעת הזאת, בשיקולים פוליטיים, קרי - במדיניות הממשלה כלפי חמאס שהשתייכות אליו מיוחסת לו."
הודעת הערעור נספחת ומסומנת 7/ע

16. בהחלטתו בערעור אחרון זה, כתב השופט הנכבד סא"ל שלומי כוכב:
"אין ספק כי תקופת המעצר המנהלי במקרה זה ארוכה מאד וחריגה. לאחר הדיון הגלוי באולם בית המשפט, ולאחר ששמעתי את המערער מצהיר כי ברצונו להשתחרר על מנת לחיות חיים רגילים עם אשתו כאחד האדם, הרגשתי כי הנה ספל המעצר התמלא עד תומו, וראוי לשקול בחיוב את השחרור. כך עד שעיינתי במעמד צד אחד בחומר החסוי (שאומנם עיינתי בו בעבר, אך בין דיון לדיון, משתכחים ממני פרטיו)."
ההחלטה נספחת ומסומנת 8/ע

17. השופט הנכבד דחה את הערעור. הוא אישר את צו המעצר המנהלי ה-14 שהוצא נגד העותר. זאת, למיטב ידיעתו של העותר, רק על סמך ניירות המכילים מידע המבוסס על חומר מודיעיני אשר הוכנו על ידי השב"כ והוגשו לעיונו על ידי התובע הצבאי. מבלי למצות את סמכותו לרדת לשורשם.

אשר על כן מתבקש בית המשפט הנכבד להוציא צו על תנאי כמבוקש בראשית עתירה זו, ולאחר קבלת תשובת המשיבים להפכו למוחלט.

תמר פלג שריק, עו"ד
ב"כ העותר